

Άγιος Νικόλαος Επίσκοπος Αχρίδος και Ζίτσης (2024)

5 Μαρτίου 2024

[Περισσότερες πληροφορίες πατήστε εδώ...](#)

Βιογραφία

5 Μαρτίου ...

Άγιος Νικόλαος Επίσκοπος Αχρίδος και Ζίτσης ...

Ο Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς γεννήθηκε το 1880 μ.Χ. ,

στο χωριό Λέλιτς της Σερβίας ...

Ήταν το πρώτο από τα εννέα τέκνα των Ευσεβών αγροτών Δραγομίρου και Αικατερίνης , ήταν ασθενικός στην σωματική Του διάπλαση ,

επέδειξε από μικρός την ευφυΐα Του , την μεγάλη Του Αγάπη προς Τον Θεό και την Εκκλησία και την Κλίση Του προς τον Μοναχικό Βίο ...

Σπούδασε παρά την μεγάλη φτώχεια της οικογένειας Του στη Θεολογική σχολή Βελιγραδίου , Ανακηρύχθηκε Διδάκτωρ της Θεολογίας στη Βέρνη της Ελβετίας το 1908 μ.Χ. ,

Διδάκτωρ στην Οξφόρδη της Αγγλίας το 1909 μ.Χ.
και στο Χάλλε της Γερμανίας το 1911 μ.Χ. ...

Γνώριζε επτά γλώσσες , μεταξύ των οποίων και την Ελληνική , Ο Νικόλαος Λάτρευε Τον Θεό ,

Ο Κύριος Του έδωσε στόμα και Σοφία , Εκάφη Μοναχός , Χειροτονήθηκε Πρεσβύτερος στην Μονή Ρακόβιτσα στο Βελιγράδι το 1909 μ.Χ. , ενώ είχε αρρωστήσει βαριά από δυσεντερία , έταξε εάν Ο Κύριος Τον Θεραπεύσει , να Του Αφιερωθεί δια Βίου με όλη Του την ύπαρξη , όπως και έγινε ...

Την περίοδο 1915 - 1919 μ.Χ. απεστάλη στην Αμερική και στην Αγγλία , για να ενισχύσει τον πολύπαθο Σερβικό λαό ,

το 1919 μ.Χ. Εξελέγη Επίσκοπος Ζίτσης στην Σερβία ,

το 1920 μ.Χ. μεταφέρθηκε στην Αχρίδα , όπου ανέπτυξε ένα τεράστιο Ιεραποστολικό , Ποιμαντικό , Κοινωνικό και Φιλανθρωπικό Έργο ...

Ο Επίσκοπος Νικόλαος παρά την τεράστια Μόρφωση Του και τα πολλά Του Χαρίσματα , Διακρινόταν για την απλότητα του ήθους Του , την Καλοσύνη και την Αγάπη Του ,

Η Αρετή , η οποία κατ' εξοχήν Τον στόλιζε ήταν η Ταπείνωση ...

Η Μελέτη Των Πατέρων της Εκκλησίας και η συναναστροφή Του με Αγιορείτες Πατέρες πλούτιζαν την Πνευματικότητα Του ,

με τα συγγράμματα Του και την Πνευματική Του καθοδήγηση ο λαός αναγεννιέται Πνευματικά και ο Μοναχισμός Ανθίζει ...

Το 1941 μ.Χ. οι Αρχές κατοχής της χώρας Του , οι Γερμανοί Τον συλλαμβάνουν ,

Τον περιορίζουν και το 1944 μ.Χ. Τον στέλνουν στο στρατόπεδο συγκεντρώσεως του Νταχάου στη Γερμανία ,

όπου υπέστη πάνδεινα βασανιστήρια ...

Μετά την Απελευθέρωση Του τον Μάιο του 1945 μ.Χ. , Ο Νικόλαος δεν θέλησε να επιστρέψει στην Πατρίδα Του , το τότε καθεστώς Τον θεωρούσε ανεπιθύμητο πρόσωπο ,

πήγε στην Αμερική και παρά την κλονισμένη υγεία Του συνέχισε το φιλανθρωπικό και Ιεραποστολικό Έργο Του Χριστού ...

Δίδαξε στην Ιερατική Σχολή της Μονής Του Αγίου Σάββα στο Λίμπερτβιλ του Ιλινόις ,

το 1951 μ.Χ. εγκαταστάθηκε στην Ρωσική Μονή Του Αγίου Τύχωνος στην Πενσιλβανία , όπου καθοδηγούσε τους Μοναχούς και Διηύθυνε το Θεολογικό σεμινάριο της Μονής ...

Οι δυσκολίες και τα προβλήματα δεν Τον αποθάρρυναν ποτέ , Αισθανόταν έντονα Την Παρουσία Της Θείας Πρόνοιας στον Βίο Του ,

αυτό Του έδινε Δύναμη , Ανδρεία και Χαρά ...

Η Προσευχή Του ήταν Αδιάλειπτη και Έρεε ως Ποταμός Του Παραδείσου , Πενθούσε Αβίαστα , έχυνε δάκρυα Μετανοίας , Παρακλήσεως , Μεσιτείας και Δοξολογίας ,

Προσευχόμενος το πρωί της Κυριακής του 1956 μ.Χ. στο ταπεινό Κελί Του , προετοιμαζόμενος για να Λειτουργήσει ,

Κοιμήθηκε με Ειρήνη , Το Ιερό Του σκήνωμα Του επέστρεψε στην Σερβία το 1991 μ.Χ.